

לדוש יריות אקדח החרידו את דממת הלילה בשעת חצות. בשבת לפני שבוע, ברחוב שקט בצפון תל-אביב. אחרי שנדמו היריות, נשמעו צעקות "הצרי לו!" מפי צעירה שזינקה מפתח דירתה, כדי להזעיק את השכנים לעזרה.

באותה עת נראה צעיר, כשהוא נמלט מפתח הבית. זמן קצר לאחר מכן הוא הופיע, נרגש, בתחתית-המישטרה שברחוב דיזנגוף, והודיע ליומנאי הגדהם: "יריתי במישהו, אני מצטער!"

כך הגיעה לקיצה עלילה, הלקוחה כאילו מתוך סרט מלודרמי.

שמרטף בלילה

ה' בדרנית המופנמת והשברירית עקרה אחרי נישואיה מדירתה במרכז תל-אביב לדירה אחרת בצפון העיר. ה' בדרנית הוחרמה על-ידי מישפחתה, כאשר בחרה במיקצועה. המישפחה סלחה לה רק כאשר החליטה, אחרי נישואיה, לנטוש את מיקצועה ולהתמסר למישפחתה.

סיפורה של האשה היה כסיפור סינדר'י לה. מיום נישואיה לא היה חסר לה דבר. בעלה עיתונאי בכיר בעיתון חשוב, הוא אדם מבריק, בעל מגע-זוהר, שחבריו מעיי דים עליו שכל אשר נגע בו הצליח. הוא ניסה כוחו בעסקים והצליח, התעשר והפך בעל-יכסים. בשביל האשה, שבאה ממישפ' חזק דלת-אמצעים, העיתונאי המוצלח היה פיסגת החלומות.

הם נפגשו כאשר בא באחד הימים ל' ראיון אותה, ומאז לא עזב את דירתה. הוא החליט לנסות כוחו גם בעסקים, הירבה לנסוע לחוץ-לארץ ופיתח שם עסי קים נרחבים.

לפני שנתיים, בעת אחת משהיותיו הרבות בארצות-הברית, פגשה האשה ב' בחור צעיר בשם עופר וכסנפלד, ששירת באותם הימים בצבא. תוך כדי שיחה ש' התפתחה בין השניים ביקשה אותו, לתור מה, אם יאות לשמש כשמרטף בביתה.

החיל הצעיר הסכים, ובאותו לילה נשאר בדירתה של ה' בדרנית עד לשעה מאוחרת. מאותו יום התפתחה מערכת-יחסים בין האשה הבודדה ובין הצעיר הרגיש והמופנם. דומה שהשניים מצאו להם שפה משותפת, שהגיעה עד קיום יחסים אינטימיים.

עופר בן ה-23, שהוא צעיר מהאשה ב' כמה שנים טובות, התאהב בה נואשות. לחבריו סיפר עד כמה שהוא מאוהב בה, ועד כמה טוב להם יחד.

כך נמשכה האידיליה בין השניים במשך חמישה חודשים, עד שיום אחד הודיעה האשה לאהובה הצעיר כי היא נאלצת ל' ארוז את מיוזדותיה כדי להצטרף לבעלה בארצות-הברית. היא השאירה לעופר את כתובתה בחו"ל.

עופר, שלא יכול היה לשאת את הפרידה מאהובתו לזמן רב, נסע אחריה באמתלה של טיול, כביכול, בחוץ-לארץ, והגיע ל' דירתם של בני-הזוג בעיר גדולה בארצות-הברית. הצעיר נכנס לדירת-הזוג וסיפר לבעל הגדהם על מערכת-יחסיו עם אשתו ועל אהבתו הרבה לה.

אחרי כמה ביקורים בדירת-הזוג, דרש הבעל מעופר בתוקף להפסיק את ביקוריו ואת חיזוריו אחרי אשתו. עופר אומנם הפסיק לבקר בדירה, אולם המשיך להיפ' גש עם האשה בחוץ.

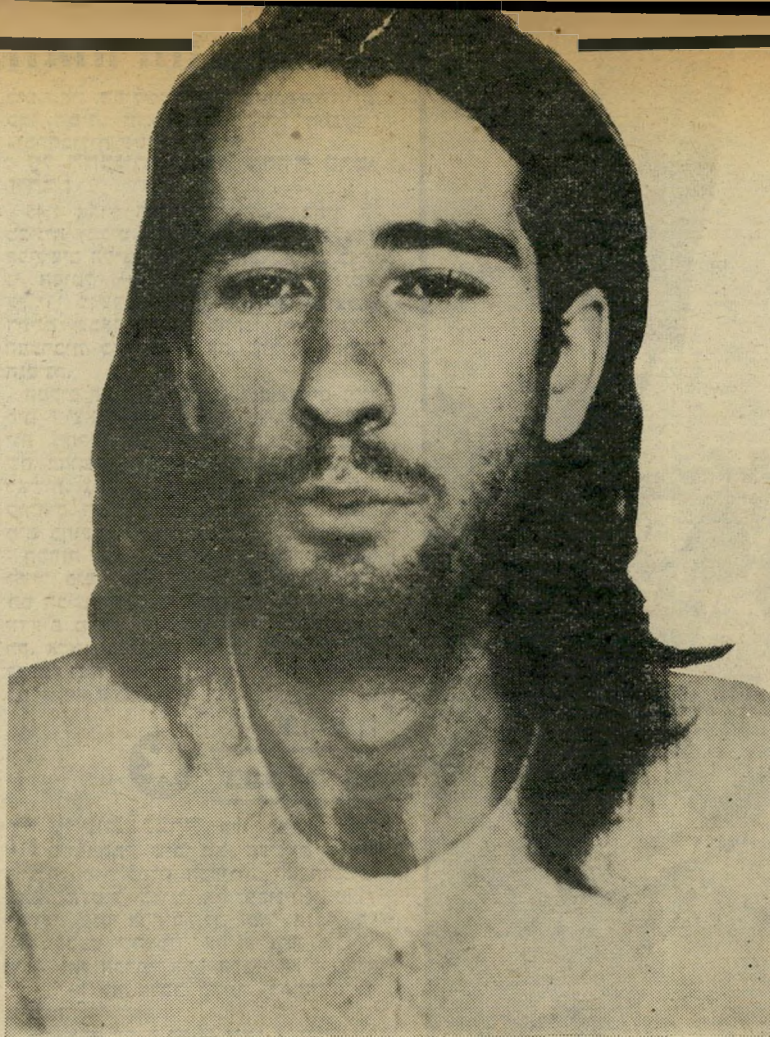
בחורף '81 חזר הצעיר לבסוף לארץ, וביקץ של אותה שנה הגיעה גם האשה לארץ, יחד עם מישפחתה.

הבעל נשאר שבועיים בארץ, וחזר שוב לארצות-הברית, לרגל עסקיו.

הטרדות

ה' אשה החלה נקרעת בין אהבתה ה' לבעלה ובין תביעותיו של מאהבה הצעיר. היא רצתה לנאק את יחסיה עם עופר, באומרה לו כי אינה מסוגלת לחיות

• שמות האשה ובעלה נאסרו לפירסום על-יפי צו בית-המשפט. — אף שכבר פורסמו בעיתונות היומית.

זהו עופר וכסנפלד

אחרי-כך! הפליט, כשהוא מגופף באקדח. הבעל הבין כי אין זה איום סרק. הוא חיפש באופן קדחתני תחבולה כדי להציל את עצמו ואת אשתו. הרעיון הגואל — כפי שנדמה לו — בא כעבור כמה דקות, כאשר ביקש עופר מהאשה להכין תה.

כשהגישת האשה את התה הרוחה ל' בעלה ולעופר, פתח הבעל בפעולת-פתע. הוא זרק את התה הרוחה לעבר הצעיר, כדי לסנוור אותו ולחטוף מידינו את ה' אקדח.

אך בניגוד לסרטים, התרחשו הדברים במציאות אחרת. עופר הבחין במבטים חטופים, שהוחלפו בין הבעל והאשה. אלפית של שניה לפני שפגע בו הנזול הרוחה, הוא ירה.

כדור אחד פגע מייד בבטן הבעל. אך למרות הפגיעה קם הבעל ממקומו והתחיל לנוע לעבר היורה.

עופר, שעצביו היו מרוטים בלאו הכי, ראה את הבעל מתקדם לעברו וירה בו עוד שני כדורים, שפגעו בברכו של הבעל ובכתפו. זה קרס תחתיו.

האשה המבוהלת רצה לעבר חדר-המד'רות גות בזעקות קורעות-לב, וביקשה מהשכנים להזעיק אמבולנס, שהעביר את העיתונאי הפצוע-אנושות לבית-חולים.

עופר המבוהל שמט את אקדח הקולט-38 מידינו על הריצפה, וברח במרוצה מן הדי'רה. אחרי שישב כמה דקות בגן הסמוך, עצר מוניט ונסע בה לתחנת-המישטרה. שם הודה במעשה שביצע.

יום אחד אחרי שבנו נעצר, נפטר אחיו, שיצא בשליחות התעשיה האווירית לאר' צות-הברית.

עד התקופה האחרונה, לא ידעו הוריו

אשר ירה בעיתונאי הבכיר, הבעל של אהובתו ה' בדרנית

של עופר על פרשת-האהבה שניהל בנם עם האשה המבוגרת ממנו. ההורים הם מה שמכונה "מישפחה הגונה ביותר". האב, אדם צנוע ונעים-הליכות, הוא חבר הנהלת מישט'ר. חברה הסתדרותית המטפלת בבתי אבות. במיסגרת עבודתו החזיק ברשותו אקדח ברשינון.

בדרך-כלל נהג האב להחזיק את אקדחו במכונתו. אולם אחרי שמכונתו נפוצה לא-מכבר, החליט להחזיק את האקדח ב' ביתו, במקום-מחבוא. האב לא ידע שבנו מצא את מקום מסתור האקדח. עופר השי' תמש בו למעשהו.

מלבד עופר יש למישפחה וכסנפלד בת נשואה, השוהה בארצות-הברית.

חבריו של עופר, שלמדו איתו בגימנ' סיה הרצליה, מספרים שהיה ילד סגור ומופנם, תלמיד בינוני במגמה ההומאנית. עם הוריו כימעט שלא היה לו קשר נפשי. כשהתגייס לצבא, שירת בחיל-מודיעין ב' פיקוד הדרום. כשנשלח לקורסי-קצינים, נאלץ לפרוש ממנו בגלל חוסר-יציבות ו' דיכאון נפשי, ואף עבר כתוצאה מכך טי' פול פסיכיאטרי.

נדמה שאישיותו המופנמת והחיות של עופר מצאה מישען בדמותה של האשה, שחיזוריו החמיאו לה מאוד.

דמותה של האשה רחוקה מאוד מזו של "פאם פאטאל", שגברים מוכנים להרוג למענה. חברים שהכירו אותה מספרים, כי יש לה "אליה פרצופים", ואף פעם לא ידעו חבריה מה באמת מתחולל בה.

כשעברה את בית הוריה, בשעה שהחלי' טה להיות בדרנית, לא היה ברשותה כסף למיזמים. היא גרה בתנאים דחוקים ו' הסתובבה בבתי-הקפה של הבוהמה. לאט לאט השתפר מצבה, היא התחילה לקבל עבודה במיקצועה ויכלה לשכור דירה נאה.

כשפגשה את בעלה ונישאה לו, קינאו בה רבות מחברותיה.

על הפר'שה הכאובה מסרבת המישפחה לדבר. העיתונאי שוכב עדיין בבית-החולים, כשמצבו מגודר כקשה, והוא עדיין לא יצא מכלל סכנה. מעיו נפגעו ב-13 מקומות.

עופר וכסנפלד עצור בבית-המעצר ב' אברי-כביר.

3 כדורים

בטריהליו

אביו, ובליבו גמלה ההחלטה ללכת לדבר עם הבעל בדירתו. כך בא הערב הנורא.

רגעים

נוראים

ב' מוצאי-שבת, סמוך לחצות הלילה, כשבני-הזוג היו כבר במיטתם, דפק עופר על דלתם.

הבעל פתח את הדלת ואחרי ויכוח הכניס את עופר לדירה.

העיתונאי דרש מעופר לעזוב את ה' מישפחה במנוחה, אולם עופר סיפר לבעל הגדהם, כי פרשת-האהבים בינו ובין אש' תו לא הסתיימה, כפי שהוא חשב, וכי ב' תקופה האחרונה, שבה לא היה העיתונאי-הבעל בארץ, הוא המשיך להיפגש עם אשתו.

הבעל, שסבלנותו פקעה, דרש מעופר לעזוב את הדירה. עופר סירב.

כאשר המשיך הבעל לדרוש מעופר ל' הסתלק, ופתח לו את דלת-הציאה, שלף לפתע עופר אקדח מכיסו. כיוון אותו אל העיתונאי ודרש ממנו, תוך כדי איום ה' אקדח, לסגור את הדלת ולשבת בטרקלין. עופר נראה כמי שנטרפה עליו דעתו. לא איכפת לי להרוג אותך ולהתאבד

עם שני גברים בעת ובעונה אחת ומעדי' פה את בעלה. אך נראה כי הבדידות גברה עליה. בסופו של דבר, ייחסי השניים חודשו. עד תחילת פברואר השנה, כש' הבעל הגיע חזרה לארץ.

עופר המיואש נסע לאילת, כדי להירגע, וכשחזר ביקש לשוחח עם אהובתו בטל' פון. היא סירבה לחדש כל מגע איתו, ומאז ניסה עופר בכל הדרכים האפשריות ל' הציק לבני-הזוג.

הוא היה שולח לאשה פרחים הביתה, עוקב אחריה לכל מקום, רץ אחריה למכו' לת, כותב לה שירי-אהבה, מטלפן אליה בחצות-הלילה.

ההטרדות של עופר הגיעו לשיאן, כאשר ניגש בגן-השעשועים השכונתי אל הבעל, ששהה שם. הבעל צעק על עופר שלא יעז להתקרב אליו, ואף איים עליו ש' יפנה לעורר-דין.

תחת לפגות לפרקליט החליט העיתונאי לפנות לאביו של עופר, משה וכסנפלד, וביקשו לשכנע את בנו להפסיק את הטרדותיו.

ביום השישי, ה-26 בפברואר, ניהל אביו של עופר שיחה עם בנו, ודרש ממנו להפ' סיק להטריד את מישפחת אהובתו. עופר נפגע, כנראה, עד עימקי-נשמתו מן ה' עובדה, שהעיתונאי סיפר את המעשה ל'